

દોહરો.

આત્મવૃત્તિ નિર્મલ કરે, આપે તત્ત્વ વિકાશ;
આત્માને આરામ દે, આત્માનંદ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૪ થુ. ચેત્ર. વિક્રમ સંવત ૧૮૬૩. અંક ૯ મા.

ચૈત્રવર્ષારંભે માંગલ્ય સ્તુતિ.

(શાદ્દલવિકીડિત).

જે ^૧ માસે પ્રગટયા પ્રભુ જગતમાં ઉદ્યોતકારી અતિ,
પ્રીતે પાંચ મહાવ્રતી વલિ થયા જે ^૨ માસમાં ^૩ સન્મતિ;
તાર્યા ભારત લબ્ધજીવ જનને આ વિશ્વ ^૪ વિદ્યા રચી,
તે પામે જય ચૈત્ર વર્ષ જગમાં આનંદ ^૫ ઓઘે મચી. ૧

સ્ત્રગ્ધર.

વર્ષારંભે નવીને જિનમત જગમાં પૂર્ણ તેજે ^૧ પ્રકાશે,
વેગેથી જૈન સંઘે સમકિત ગુણની સર્વ શોભા વિકાશે;
ધર્મી ^૭ સર્વે ધરામાં ^૮ ધનિક ^૯ ધન થકી ક્ષેત્ર ^{૧૦} સાતે સુધારો,
આત્માનંદ પ્રકાશી પ્રગટ ઉદયથી પૂર્ણ વિદ્યા ^{૧૧} પ્રસારો. ૨

૧ ચૈત્ર વદી આહમે આદીશ્વર પ્રભુ જન્મ્યા હતા. ૨ ચૈત્ર વદી આહમે આદીશ્વર પ્રભુએ દીક્ષા લીધી હતી. ૩ સારી મતિવાલા. ૪ આ સુદિની વિદ્યા રચી હતી ૫ આનંદના સમુદયથી મમ થઇ. ૬ તેજનો પ્રકાશ કરો. ૭ ધર્મવાલા, ૮ પૃથ્વીમાં, ૯ ધનવાનભોકો ૧૦ સાત ક્ષેત્રોમાં, ૧૧ દેલાવેલ

૧૯૮

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

સમકિત

(અનુસંધાન કાર્તિક માસના અંકથી)

સમ્યક્દર્શનજ્ઞાનચારિત્રાણિ મોક્ષમાર્ગઃ

શ્રીમદ્ ઉમાસ્વાતે:

પ્રિય વાંચનાર, સમકિત એટલે સમ્યક્ દર્શન જેવા ગાઢ વિષયપર શાસ્ત્રકારો અત્યંત બહેનું વિવેચન અને સરલ વૃત્તિ કે ટીકા લખી ગયા છે, તેમાંથી આપણું મન કે હૃદય જેટલું ગૃહણ કરી, તે પર નિદ્ધ્યાસ કરી શકે તેટલું કરવાની આવશ્યકતા છે કારણ કે સર્વ જીવને આ સંસાર રૂપી અરૂપ પ્રકાશ અને ગાઢ અન્ધકારવાળા ઓરડામાંથી બહાર નીકળી સૂર્યના દેહીપ્યમાન તેજથી આંજી નાંખે એવા ખૂણા યોગાનમાં આવવાની અતિ તીવ્ર ઇચ્છા સ્વાભાવિક રીતે થાય છે. આ દેહીપ્યમાન તેજવાળું મેદાન તેજ સુક્તિ કે મોક્ષ કહેવાય છે; અને સમ્યક્ દર્શન, સમ્યક્ જ્ઞાન અને સમ્યક્ ચારિત્ર એ ત્રણે સાથે સમસ્ત પણે મોક્ષનાં સાધન છે. તો સુક્તિ કે મોક્ષ સાધવાવાળા અર્થાત્ મુમુક્ષુ જીવોને સમ્યક્ દર્શન પ્રાપ્ત કરવાની ખાસ આવશ્યકતા છે.

આ વિષયને અત્યાર સુધીમાં કંઈક પ્રસ્તાવનાથી, અને તે પછી જરા આગળ તેના લક્ષણ નિર્દેશથી યથાશક્તિ સમજાવવાનો પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો છે.

હવે આ સમ્યક્ દર્શનની ચાર પ્રકારની શ્રદ્ધા કહેલી છે.

- (૧) પરમાર્થ સંસ્તવ શ્રદ્ધા. (૨) ગીતાર્થ સેવના શ્રદ્ધા.
(૩) વ્યાપન્નદર્શનીસંગવર્જની શ્રદ્ધા. (૪) પાખંડી પરિચય વર્જની શ્રદ્ધા.

- (૧) પરમાર્થ સંસ્તવ નામની શ્રદ્ધાનું બીજું નામ પરમરહસ્ય પરિચય છે. એનું સ્વરૂપ—

જીવાર્જીવાદિ તત્ત્વાનાં સદાદિસપ્તભિઃપદૈઃ ।

શશ્વતશ્ચિન્તનં ચિત્તે સા શ્રદ્ધા પ્રથમા ભવેત્ ॥

સમકિત.

૧૬૯

અર્થ: જીવ, અજીવ વગેરે (પુણ્ય, પાપ, આશ્રવ, સંવર, નિર્જરા, બન્ધ અને મોક્ષ) (નવ) તત્વોનું સત્ આદિ સાત પદ યાને ભાંગાથી નિરન્તર ચિન્તવન કરવું.

(આ શ્રદ્ધાના અધિકારી તાત્વિક પુરુષોજ હોય છે. જેઓ અભવિ હોય છે તેઓમાં આ શ્રદ્ધા હોતી નથી.)

સત્ આદિ સાત ભાંગા: એટલે

પદાર્થ સ્વરૂપને દર્શાવવાના સાત માર્ગ અથવા પ્રકાર. કોઈ પદાર્થનું અસ્તિત્વજ કહેવું હોય, કોઈનું નાસ્તિત્વજ કહેવું હોય, કોઈનું અસ્તિત્વનાસ્તિત્વ કહેવું હોય, કોઈનું અવાચ્યત્વ કહેવું હોય, કોઈનું અસ્તિત્વ અને અવ્યક્તવ્ય કહેવું હોય, કોઈનું નાસ્તિત્વ અવ્યક્તવ્યત્વ કહેવું હોય, કોઈનું અસ્તિત્વનાસ્તિત્વ અને અવાચ્યત્વ કહેવું હોય. આ સાત પ્રકાર કરતાં આઠમો પ્રકાર બનતો નથી.

આ સાત માર્ગને સપ્તભંગ (ભાંગા) કહે છે. અને એ પરથી આપણો જૈન માર્ગ સપ્તભંગીનય કહેવાય છે.

આ પર અભયકુમાર મંત્રીશ્વરનું સુપ્રસિદ્ધ દષ્ટાન્ત છે.

૨ ગીતાર્થ સેવના રૂપ બીજી શ્રદ્ધા.

गीतार्थाः संयवैर्बुक्ता स्त्रिया तेषां च सेवनम् ।

द्वितीया सा भवेत् श्रद्धा या बोधे पुष्टिकारिणी ॥

અર્થ:—સૂત્રાર્થના જ્ઞાનવાળા સંયમ ધારી પુરુષોનું (મુનિ-જ્યોતુ) મન, વચન અને કાયાએ કરીને સેવન કરવું એ બીજી શ્રદ્ધા. આ શ્રદ્ધા (વસ્તુને) બોધ થવામાં સહાયક થાય છે.

આ પર, આવાં વર્તનવાળા, મહા સાધવી પુબ્પચૂલા, જેઓ સર્વ કર્મને ક્ષય કરી કેવળજ્ઞાન પામ્યાં હતાં તેમનું દષ્ટાન્ત સુપ્રસિદ્ધ છે.

પુણ્યકેતુ રાગને ત્યાં પુબ્પાવતી રાણીથી પુબ્પચૂલ અને પુબ્પચૂલા નામનાં પુત્રપુત્રીનો જોડલે જન્મ થયો. એમને એવો રોનેહ હતો કે એક બીજા વિના એક ક્ષણવાર પણ રહી શકે

૨૦૦

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

નહીં. એવું જોઈ પિતાએ એઓ વિવાહ યોગ્ય થયાં ત્યારે એ ભાઈ જંહેનને પરણાવી દીધાં; કારણ કે એણે વિચાર્યું કે એ વિના એઓને મરણ જેવું દુઃખ થઈ પડશે; અને વળી સર્વ પ્રજાનો હું માલિક છું, માટે મારી આડું કોઈ આવી શકશે પણ નહીં.

આ વાત રાણી પુષ્પાવતીને ગમી નહીં. તેથી એણે દીક્ષા લીધી. ત્યાં તીવ્ર તપશ્ચર્યા પ્રમુખથી સ્વર્ગમાં દેવપણે ઉત્પન્ન થઈ. રાજા પણ કેટલાએક વખતે મૃત્યુ પામ્યો એટલે પુષ્પચૂડા રાજ થયો. તે પોતાની જંહેન સાથે સંસાર વહેવાર ભોગવવા લાગ્યો.

પુષ્પાવતી રાણીનો જીવ સ્વર્ગમાં દેવપણે ઉત્પન્ન થયો હતો, તેણે અવધિજ્ઞાનથી આવું દુષ્કૃત્ય થતું જોઈ, પુષ્પચૂડાને એક દિવસ સ્વપ્નમાં નરકનાં દુઃખ દેખાડ્યાં; ને બીજી વખત સ્વપ્નમાં સ્વર્ગનાં સુખ બતાવ્યાં. દુઃખ સુખના કારણનો બોધ પ્રાપ્ત કરીને, સુખી થવાની ઇચ્છાએ તેણીએ પોતાના પતિ પાસે દીક્ષા ગ્રહણ કરવાની આજ્ઞા માગી ને તે ગ્રહણ કરી. કેટલાએક કાળ વીત્યા બાદ ત્યાં દુષ્કાળ પડવાથી આચાર્ય મહારાજેએ સર્વ શિષ્યોને અપર સ્થાને વિહાર કરાવ્યો. પોતે અહિં રહ્યા. પુષ્પચૂડા પણ, પતિએ પોતાને ઘેર હુમેશાં લિક્ષાઅર્થે આવવાનું વચન લઈને પછીજ દીક્ષા લેવાની આજ્ઞા આપી હતી તેથી, અહિં રહી આચાર્ય મહારાજને આહાર પાણી વિગેરે લાવી આપી, શુશ્રુષા અને વૈયાવચ્ચ કરવામાં તત્પર રહી. એ પ્રમાણે કેટલાએક કાળ અગ્લ્યાનપણે ગુરૂ સેવા કરવાથી એ મહાસતીને કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું. પ્રાન્તે ઘણા લઘ્ય જનોને પ્રતિબોધ પમાડી એઓ મોક્ષે ગયાં છે.

(૩) હવે ત્રીજી શ્રદ્ધા વિષે.

व्यापन्नं दर्शनं येषां निन्दवानाम् सद्ग्रहैः ।

तेषां सगो न कर्तव्यस्तत् श्रद्धानं तृतायकम् ॥

અર્થ:—કદાચદ કરીને જે નિન્દવો (જિન મચનનો લોપ

સમકિત.

૨૦૧

કરનાસઓ) પોતાના સમ્યક્ત્વને શુભાવી દે છે એવાઓનો સંગ ન કરવો.

આ વિષયપર શ્રી મહાવીર ભગવંતના જ્ઞેનના પુત્ર જમાલિ નો દ્રશ્યન્ત છે.

એકદા વીરભગવાનના સમવસરણમાં એમનો ઉપદેશ સાંભળી ઘેર આવી માત પિતાનો રજા લઈ પ્રભુ પાસે જઈ દીક્ષા ગૃહણ કરી, જમાલી મુનિ જુદો વિહાર કરવાની આજ્ઞા માગી, અન્ય સાધુઓ સાથે જુદો વિહાર કરવા લાગ્યા. એકદા વિહારમાં શરીરની સ્થિતિ એકએક મંદ થઈ જવાથી શિષ્યોને આજ્ઞા કરી કે જલદી સંથારો પાથરો. શિષ્યોએ અર્ધ પાથર્યો ને પાથરતાં પાથરતાં કહ્યું કે “પધારો, સંથારો પાથર્યો છે.” જમાલિ મુનિ જૂએ છે તો સંથારો હજી પુરો પાથર્યો નથી; છતાં પાથર્યો કહ્યો—માટે કેધે ધમધમ્યા. પરંતુ શિષ્યોએ શાંત પમાડીને કહ્યું કે સિદ્ધાન્તનું વાક્ય છે કે—કરેમાણે કરે કરવા માંડ્યું તે કર્યુંજ. વીર ભગવાનનું આ વાક્ય જરાગર છે, પણ મિથ્યાત્વનો ઉદય થવાથી જમાલિ મુનિએ એ ભગવંતના વાક્યે અસત્ય છે એમ કહ્યું; એમ સમજાવીને કે જ્યાં સુધી એ કરવા માંડેલા કાર્યો પૂર્ણ થાય નહીં ત્યાં સુધી એ થયાં કહેવાય નહીં. આ પ્રમાણે પ્રભુનાં વચનો નહીં માનનાર જમાલિ મુનિએ ણીજ પણ કેટલાંક ઉત્સુકની પ્રરૂપણા કરી. (એ વિષે વિશેષ હકીકત ભગવતી સૂત્રમાં છે,) એવા ઉત્સુક પ્રરૂપણ કરનારાઓનો સંગ સર્વદા વર્જવો.

૪ હવે ચોથી શ્રદ્ધા જે પાખંડીઓનો સંગ ત્યજવારૂપ છે તેને માટે કહ્યું છે કે:—

શાક્યાદીનાં કુટુંબીનાં બૌદ્ધાનાં કૂટુમ્બાદિનામ્ ।

વર્જનં ક્રિયતે ખવ્યૈઃ સાશ્રદ્ધા સ્વાતુરીયકી ॥

માંસ ભક્ષણ, મધપાન, સ્ત્રીસેવન ઇત્યાદિ લોકપ્રવૃત્તિજ છે માટે—તે તે કાર્ય દોષયુક્ત નહિ પણ મહા ફલદાયકજ છે—એવો ઉપદેશ કરનારા એકાન્ત પક્ષ માનનારા ઉન્માર્ગગામી

૨૦૨

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

શાક્ય મુનિ આદિ મિથ્યાત્વીએનો સંગ સર્વથા ત્યજી દેવો. વળી મિથ્યા ભાષણ કરનારા નાસ્તિક બૌદ્ધોનો સંગ પણ શુદ્ધ બુદ્ધિ-વાળા પુરૂષોએ નિરન્તર વર્જવો. પૂર્વનો પરિચય હોય તે પણ ત્યજી દેવો. આ જે શ્રદ્ધા તે ચોથી શ્રદ્ધા છે.

‘આવુ’, ‘પીવું’; કારણ કે યૌવન ગયું તે પુનઃ આવવાનું નથી. આ શરીર માત્ર થોડા કાળને માટે છે—આ નરદમ સંસાર વધારનારો અસત્ય ઉપદેશ કરનારા એ એકાન્ત પક્ષના માન્ય કરનારા મિથ્યાદષ્ટિઓ છે. એનું ખંડન આપણા ન્યાયપુરસ્સર સ્વાદ્વાદ મતને આધારે શ્રીમદ્ હરિભદ્રાચાર્યે અતિ સૂક્ષ્મ અને મનન કરવા યોગ્ય વિસ્તાર કરેલું છે. વળી આ આપણા સિદ્ધાન્તને વધારે દઢ કરવાને શ્રી ગૌતમ ગણધરનો દ્રષ્ટાન્ત જે કેવળ બોધદાયક છે તે સ્મરણ કરવાની આવશ્યકતા છે કારણ કે વર્ધમાન સ્વામી જેવા શુરને પ્રાપ્ત કરીને પણ ન્યાયે એમણે કુસંગનો ત્યાગ કર્યો ત્યારેજ એઓ સન્માર્ગના ઉપદેશક થયા છે. ‘આવું’, ‘પીવું’ ઇત્યાદિનો ઉપદેશ કરી ઇન્દ્રિયોરૂપી અશ્વોને સ્વતંત્ર બેલાવનારા કદિ પણ મોક્ષગામી થયા કે થવાના નથી. મોક્ષ પ્રાપ્તિ તો આત્માને કુમાર્જે જતા અટકાવનારા, કૃત્યા-કૃત્યના વિવેકરૂપી જીવિતવાળા અને પુણ્યરૂપી વૃક્ષના વન સમાન એવા ઇન્દ્રિયનિગ્રહીજ છે. માટે પ્રતિષ્ઠાને વધારનારો, ન્યાયને ઘટ કરનારો, વિવેકનો ઉદ્ઘાસ કરાવનારો એવો જે ઇન્દ્રિય-વિજયરૂપી ખડ્ગ તેનું ચઢણ કરીને કુસંગતિરૂપી શત્રુની સેનાનો પરાજય કરી, મોક્ષરૂપી રાજ્યધાનીમાં પ્રવેશ કરવો.

આ પ્રમાણે શાસ્ત્રકારે સમ્યક્ત્વની ચાર પ્રકારની શ્રદ્ધા કહી છે. હવે એનાં પાંચ ભૂષણ કહ્યાં છે તે કયા તે વિચારીએ.

પ્રથમ સમકિતનાં વળી ભૂષણ શું એમ કોઇ પ્રશ્ન કરે તેનો ઉત્તર એકે “ જેમ શરીર જેનાથી શોભે છે તે શરીરનાં ભૂષણ યા આભૂષણ કહેવાય છે, તેમ સમકિત જેનાથી શોભે છે તે સમકિતનાં ભૂષણ કહેવાય છે.

સમકિત.

૨૦૩

(૧) સ્થૈર્ય, (૨) પ્રભાવના, (૩) આવશ્યક આદિ ક્રિયામાં કુશળ-પણું, (૪) અરિહંત ભગવાન પર યથાયોગ્ય અન્તરંગભક્તિ, અને (૫) તીર્થની નિરંતર સેવા અને મોક્ષાભિલાષી પુરૂષોનો સમાગમ; આ પાંચ સમકિતનાં ભૂષણ કહેવાય છે.

(૧) સ્થૈર્ય કે સ્થિરતા—ધર્મને વિષે સ્થિર બુદ્ધિ કે જેવી સુલસા શ્રાવિકાને હતી, તેવીજ રાખવી. સાધુના રૂપ કરી આવેલા દેવતાને સહસ્રપાદ તેલ વહોરાવવા જતાં સીસાના સીસા જમીન પર પડી જવાથી ઢોળાઇ જવા છતાં, જેનો ભાવ—ભક્તિ જેવીને તેવીજ રહી હતી એવી સત્વધારી કડયાણી સુલસાની શ્રી વીર-પ્રભુએ સુદ્ધાં મ્હોટી પ્રશંસા કરી હતી. પરચીશમો તીર્થંકર બની આવેલા પરિવ્રાજકને આખું ગામને ગામ ભક્તિથી વંદન કરવા ગયું. ચોસઠ ઇન્દ્ર, આઠ પ્રાતિહાર્યો અને ચોત્રિશ અતિશય પણ એ પરિવ્રાજકે ઇન્દ્રગગથા લોકોને બતાવ્યાં. પરન્તુ સ્થિર સ્વભાવ-વાળી સુલસા ચલાયમાન થઇ નહિં.

એવું સુલસા સતીના સંમાન સ્થૈર્ય રાખવું.

(૨) પ્રભાવના એટલે અનેક ધર્મ કાર્યો કરી જૈનશાસનની ઉન્નતિમાં વૃદ્ધિ કરવી—એ સમકિતનું બીજું ભૂષણ.

વનની અંદર ઢોર ચારતાં, એક ભેખડમાંથી નીકળેલા શ્રી ઋષભસ્વામીના જિંબની નિરંતર સેવા કરતા દેવપાળ નામના કઠીઆરાને પ્રભુ પૂજના નિત્ય નિયમમાં ટેકવાળા રહેવાથી રાત્ર્ય મળ્યું હતું. તેણે પછી એ જિનેશ્વરનાં જિંબને જિનાલય રચાવી એમાં પ્રતિષ્ઠિત કરાવી હતી. અને એ પ્રમાણે જૈનશાસનની મ્હોટી ઉન્નતિ કરી હતી. આમ જિનરાજની ભક્તિમાં એકાગ્ર ચિત્ત રાખનાર દેવપાળે તીર્થંકરનામકર્મ ઉપાર્જન કીધું હતું.

માટે એ દેવપાળની પેઠે જૈનશાસનની પ્રભાવના કે ઉન્નતિ કરાવવી.

(૩) આવશ્યક આદિ ધર્મ ક્રિયા સારી પેઠે બાણવી ભેઇએ. એ સમકિતનું ત્રીજું ભૂષણ છે.

૨૦૪

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

રાજગ્રહી નગરીની ગાદીપર કોણિક રાજાની પછી તેનો પુત્ર ઉદાયિ થયો. અત્યંત અભિમાની કોણિક સર્વ રાજાઓને છતી પોતાને તેરમો (!) ચક્રવર્તી કહેવરાવવા લાગ્યો અને તેટલામાટે કૃત્રિમ ચાદ રત્નો એકઠાં કરી વૈતાલ્ય પર્વતની તમિસ્રા ગુફાના દરવાજા આગળ ગયો ત્યાંજ ત્યાંના અધિષ્ઠાયક દેવતાએ તેને બાળી ભસ્મ કરી નાંખ્યો હતો. એની ગાદીએ નહાના બાળ વયના ઉદાયિ પુત્રને સ્થાપવામાં આવ્યો. તે ધર્મને વિષે અત્યંત રાગવાન થયો. સદગુરૂની ઉપાસના કરી બાર વ્રત અંત્રકાર કર્યાં. નિરન્તર દેવગુરૂ વાંદન, છ આવશ્યક, પોષધ આદિ ધર્મ કાર્યો કરવા લાગ્યો. રાજ્ય કાર્યની વ્યગ્રતા છતાં નિત્ય પ્રતિકુમ્ભણ પોષધ આદિ પોતે પોતાની મેળે ઉચ્ચારતો. એવી એવી શુદ્ધ ક્રિયાનો સાગી એ હતો.

માટે સમક્ષિતા ત્રીજા ભૂષણથી વિભૂષિત થવાની ઇચ્છા રાખનારાએ ઉપર કહેલી ધર્મક્રિયા સારી પેઠે બાળવી જોઈએ.

(૪) અરિહંત ભગવાનપર અંતરંગ ભક્તિ એ સમક્ષિતનું ચોથું ભૂષણ કહેવાય છે.

ત્રિદાળળવડે અનેક સ્ત્રીઓને મોહ પમાડી હરણ કરનાર એક પરિવ્રાજકના રાજાને હાથે થયેલા શિરચ્છેદના ખગ્ગર સાંભળતાંજ, પોતાને છતે પતિએ એવા યોગીપર અંતરંગ રાગથી મોહેલી એક સ્ત્રી, એ યોગીની પાછળ ખડી મરવા તૈયાર થઈ (!) લોકોએ અને એના પતિએ પણ આવી રીતે ખગ્ગવા જતી અટકાવવા ઘણા પ્રયત્ન કર્યા પરંતુ વૃથા.

શાસકાર કહે છે કે જેવી રીતે આ સ્ત્રીએ એ પરિવ્રાજકપર, તીવ્ર રાગ રાખ્યો હતો તેવોજ તીવ્ર રાગ જે પ્રાણી તીર્થંકર પ્રણીત ધર્મપર રાખે તે મોક્ષ સુખનો ભોક્તા થાય છે.

સિદ્ધસૂરિ પ્રબંધ.

૨૦૫

સિદ્ધસૂરિ પ્રબંધ.

(ગત અંક ૮ માના પૃષ્ઠ ૧૫૪ થી.)

સિદ્ધ જેમ જેમ તરૂણ થતો ગયો, તેમ તેમ તેનામાં દુર્વ્યસનો પ્રગટ થવાં લાગ્યાં. તેમાં જુગારના દુર્વ્યસનમાં તે વિશેષ આસક્ત થયો હતો. જુગારની દુઃખદાયક વ્યસન જાલમાં તેનો આત્મા મલિનતાને ધારણ કરતો હતો. રાત્રિ દિવસ તે જુગાર રમી પોતાના આત્માને આનંદ આપતો હતો. આથી અનેક જુગારી લોકો તેના મિત્રો થયા હતા.

ધૂત એ ઉત્તતિના શિખરને તોડવામાં વજ્ર સમાન છે. નીતિરૂપ કલ્પલતાને જિન્મૂલન કરવાનું મહા સાધન છે, ધર્મ રૂપ ચંદ્રને આસ કરવામાં રાહુમુખ છે અને સદ્ગોષ્ઠ રૂપ સરોવરને સુકવવામાં ગ્રીષ્મ ઋતુ છે. એટલુંજ નહીં પણ તે ધૂત અનીતિને આમંત્રણ કરે છે, બલવાન વ્યભિચારને બોલાવે છે, લયંકર ચોરીને માન આપે છે અને છલ, કપટ, ગૂઠ, દંભ, કામ, ક્રોધ, અહંકાર અને મદ વગેરે દુર્ગુણોની એ પરમ પાઠશાલા છે.

આવા ધૂતના દુર્ગુણમાં પડી સિદ્ધની તરૂણાવસ્થા કલંકિત થઈ ગઈ. જુગારની જામણામાં તે રાત્રિ દિવસ ભટકવા લાગ્યો. માત્ર તે બોજન કરવા ઘેર આવતો અને રાત્રે મધ્ય રાત્રિ પછી અથવા તો કોઈ વાર પ્રભાતે તે શયન કરવાને આવતો હતો. આથી તેની સ્ત્રી સુખોદા ઘણીજ મુંઝાતી હતી. તે શયનગૃહમાં પોતાના પતિની રાહ જોઈ થાકી જતી, કારણ કે, તે વિદુષી શ્રાવિકા સ્ત્રીધર્મને જાણતી હતી, તેથી પતિની પેહેલા ઉઠતું અને પતિની પછી ચૂલું, એ ધર્મરીતિ પ્રમાણે ચાલતી હતી. આથી તે બાળાને ઘણી રાત્રિ સુધી જાગવું પડતું અને તેથી તે કંટાળી જતી હતી. એક વખતે સિદ્ધની માતા લક્ષ્મી પોતાની પુત્રવધૂને કૃશ થઈ ગયેલી અને ચિંતાતુર જોઈ વિચારમાં પડી કે, સુખોદા સદ્ગુણી વધુ છે, અને સિદ્ધ દુર્ગુણી છે, આથી તે બીચારીને સિદ્ધના તરફથી દુઃખ થતું હશે; માટે મારે તેની સંભાળ લેવાની

૨૦૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

જરૂર છે. જે હું વધુ તરફ ઊંચેક્ષા રાખીશ તો એ બાલા ઘણીજ દુઃખી થશે અને વખતે આત્મઘાત પણ કરી બેસશે.

આવું વિચારી લક્ષ્મીએ સુખોદાને કહ્યું, 'હે સદ્ગુણી વધુ, તમારું શરીર કૃશ થયેલું છે. તેમજ તમારું સૌંદર્ય અને હૃદય ચિંતાથી દગ્ધ થયેલું દેખાય છે. વત્સે, તારે જે દુઃખ હોય તે મારી આગળ જણાવ.

પોતાની સાસુનાં આવાં વચન સાંભળી સુખોદા અધોમુખે ઉભી રહી અને તેણીના નેત્રમાંથી અશ્રુની ધારાઓ ચાલવા લાગી. તે બેઠાં લક્ષ્મીને વધારે દયા આવી. તે પોતાની વધુને હૃદય સાથે ચાંપીને બોલી બેટા, શોક કર નહીં. ધૈર્યને ધારણ કરી તારા હૃદય દુઃખને પ્રગટ કર. આ પ્રમાણે તેણીએ ઘણો આગ્રહ કરી કહેવા માંડ્યું, એટલે સુખોદા લજ્જા ધરી વિનય પૂર્વક બોલી પૂજ્ય સાસુ, પતિનો અવર્ણ્ય વાદ બોલવો એ સતી સ્ત્રીનો ધર્મ નથી. ઇષ્ટદેવ અને પતિની નિંદા કરવી એ સરણું છે, તથાપિ પતિના હિતની ખાતર મારે તમારી આગલ કહેવું પડે છે, તમારા પુત્ર હું મેંસા રાત્રે મોડા આવે છે. કોઇ વારતો કુકડાના નાદ સાથેજ તેમનો ગૃહપ્રવેશ થાય છે, આથી મારે નિરંતર દુઃખ ભોગવવું પડે છે. વળી રાત્રે વિલંબ થવાનું કારણ પણ વિપરીત દેખાય છે; તેઓ જુગારના દુર્વ્યસનમાં મગ્ન થઈ ગયા છે અને તેથી તેમની ઉપર વિપત્તિનું વાદળ છવાઈ રહેલું છે. એથી મારા હૃદયમાં ચિંતાની મહા જ્વાલા પ્રજ્વલિત થયા કરે છે. માતા, મને એ ચિંતામાંથી મુક્ત કરવાના ઉપાય કરો અને દુર્ગુણોના ભયંકર મહાસાગરમાં મગ્ન થઈ ગયેલા તમારા પુત્રનો ઉદ્ધાર કરો.

સુખોદાના આવાં વચન સાંભળી લક્ષ્મીએ કહ્યું, શાણી વધુ, તારા પતિને અમે ઘણીવાર સમજાવ્યો છે, તે છતાં તે સમજતો નથી, હવે તો અમે તેનાથી કંટાળી ગયાં છીએ. માટે તારે તેવા મૂર્ખ પતિની પાછલ દુઃખી થવું નહીં, આજ રાત્રે સિદ્ધ મોડો આવે ત્યારે તારે ઘરનું દ્વાર ઉઘાડવું નહીં, અને તે વખતે હું તેને શીખામણ આપીશ.

સિદ્ધસુરિ પ્રબંધ.

૨૦૭

સુબોધા હૃદયમાં અસંતોષ પામતી બોલી—પૂજ્ય સાસુ, એ મારાથી કેમ બને ? પતિ પોકાર કરે અને હું તે સાંભળી તેની આજ્ઞા માનું નહીં એ કેવું અનુચિત કહેવાય ?

લક્ષ્મી બોલી—બેટા પુત્રવધૂ, તે વિષે એવી શંકા રાખીશ નહીં. કારણ કે, તેમ કરવાથી તારો પતિ સિદ્ધ સુધરી જશે, અને તેથી તેનું પૂરે પૂરું હિત થશે. પોતાના પતિનું જે તે પ્રકારે હિત કરવું, એ સતી સ્ત્રીનો ધર્મ છે; માટે તને પતિના વચનનો ભંગ કરવાનો દોષ લાગશે નહીં, વલ્લી હું તને આજ્ઞા આપું છું, તેથી એ દોષનું પાત્ર તું થવાની નથી.

લક્ષ્મી સ્વરૂપ પૂજ્ય સાસુ લક્ષ્મીનાં આવાં વચન સાંભળી સુબોધાએ પોતાની શંકા દૂર કરી અને પોતાના પતિના હિતની ખાતર તેમ કરવાને તૈયાર થઈ ગઈ.

તેજ દિવસે રાત્રિનો સમય થયો. ઘૂતના દુર્વ્યસનમાં આશક બનેલો સિદ્ધ ધીજા ભુગારીએની સાથે નગરમાં ભ્રમવા ગયો. જ્યારે રાત્રિના બે પોહોર ગયા એટલે સિદ્ધ પોતાને ઘેર આવ્યો. તેણે દ્વાર ઉઘાડવાને ખૂમ પાડી, સુબોધાએ પતિનો સ્વર સાંભળ્યો અને એ વિનીત વનિતા દ્વાર ઉઘાડવા જવાને વિચાર કરતી હતી, તેવામાં સિદ્ધે ઉપરા ઉપર ભુમે પાડવાથી તેની માતા લક્ષ્મી જાગ્રત થઈ ગઈ. તેણે કૃત્રિમ કોપ કરી ઉંચે સ્વરે કહ્યું, અરે સિદ્ધ, તું શા માટે ભુમે પાડે છે ? તારે સિદ્ધે રસ્તે ચાલ્યો જ. હુમેશાં આમ મોડો આવે છે, તેથી અત્યારે ઘરનું દ્વાર ઉઘાડવામાં નહીં આવે. આ સમયે જે ઘરનાં દ્વાર ખુલ્લાં હોય ત્યાં તું જ.

માતાનાં આવાં સંકોપ વચન સાંભળી ભુગારી સિદ્ધ બોલ્યો નહિ પણ તે ચિંતાતુર થઈ ત્યાંથી ચાલી નીકળ્યો. સિદ્ધે પોતાના મનમાં ચિંતવ્યું કે, હવે આટલી મોડી રાત્રે ક્યાં જઈને સુવું ? આ વખતે કોના ઘરના દ્વાર ખુલ્લાં હોય ? આમ ચિંતવતો સિદ્ધ આમ તેમ ભ્રમતો હતો, ત્યાં એક ખુલ્લાં દ્વારવાડું સ્થાન તેના જોવામાં આવ્યું. સિદ્ધ તે સ્થાનમાં ગયો ત્યાં કેટલાએક પુરૂષોના

૨૦૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

મુખનો ધ્વનિ તેના સાંભળવામાં આવ્યો. એ સ્થાન જૈન મુનિઓનો ઉપાશ્રય હતો. પવિત્ર ધર્મ ધ્યાન કરનારા મુનિઓ તે સમયે વિવિધ પ્રકારના સ્વાધ્યાયોના પાઠો પઠતા હતા. તેમના સ્વાધ્યાયનો સ્વર સાંભળી સિદ્ધ તેમની નજીક આવી ઊભો રહ્યો.

સુકૃતનો ચમત્કાર અદ્ભુત છે. સુકૃતના પ્રભાવિક પ્રકાશથી ગમે તેવું ઘોર અંધકાર હોય, તે પણ દૂર થઈ જાય છે. એ સુકૃત જ્યારે ઉદય આવવાને ઉન્મુખ થાય છે, ત્યારે અકસ્માત મોટો ફારફેર થઈ જાય છે. સુકૃતના દિવ્ય પ્રભાવ આગળ કોઈ પણ વસ્તુ અગમ્ય કે અસાધ્ય નથી.

આ પ્રમાણે સિદ્ધના સુકૃતો સફળ થવાને ઉન્મુખ થયાં. તેના પરમ પ્રભાવથી મુનિઓના મુખથી સ્વાધ્યાયનું શ્રવણ કરતાં સિદ્ધનો મૂલ સ્વભાવ તદ્દન બદલાઈ ગયો. તેના હૃદયના ઉંડા પ્રદેશમાંથી ભવ્ય ભાવના અચાનક પ્રગટ થઈ આવી. વિપરીત પ્રકૃતિ વિકૃતિ પામી ગઈ, ભવિષ્યના આર્હત શાસનના ઉત્તર તેજને પ્રગટ કરી ભારત ઉપર પ્રકાશિત કરનાર અને સૂરિપદ સંપાદન કરી ભારતની પ્રજાને મોહિત કરનાર એ સિદ્ધના હૃદયમાં જીવીજ ભાવના થઈ આવી. તેની હૃદયવૃત્તિ તદ્દન બદલાઈ ગઈ. મલિનતાનો નાશ થઈ ગયો અને પવિત્રતા પ્રસરી ગઈ. પૂર્વના કૃત્યને માટે તેને ઘણાજ પશ્ચાત્તાપ પ્રગટ થઈ આવ્યો.

પછી સિદ્ધ જૈન મુનિઓની પાસે આવ્યો અને તેણે પ્રેમથી મુનિ ચરણમાં પ્રણામ કર્યો. દયાલુ મુનિઓએ તેને ધર્મ લાભની આશીર્વા આપી. અને પુછ્યું કે, ભદ્ર, તમો કેાણુ છો? આ રાત્રિને સમયે આ ઉપાશ્રયમાં ક્યાંથી આવો છો? સિદ્ધ જોડ્યો મહાનુભાવ, આ શ્રીમાલ નગરના મંત્રિપુત્ર શુભંકરનો સિદ્ધ નામે હું પુત્ર છું. પૂર્વના પાપથી મારામાં જીગારનું દુર્વ્યસન પ્રાપ્ત થયું છે, તેથી હું પ્રતિદિન રાત્રે એ વ્યસનમાં આસક્ત થઈ ભમનારો છું. આજે એ દુર્વ્યસનથી મારી માતાએ મને ઘરમાંથી કહાડી મુક્યો છે. હવે તો આજથી આપનું જ મને શરણ છે. મહા ભયંકર સંસારને વધાર-

સિદ્ધજીવન ચંપ.

૨૦૬

નારા એ મારા ઘરમાં મારે ફરીવાર જાવાનું નથી. મારું ઘર તો હવે આ ઉપાશ્રયજ છે. કૃપાળુ મુનિરાજ, મારા મલિન આત્માનો ઉદ્ધાર કરે અને મને સુખદાયક શરણ આપે.

સિદ્ધના આવા વચન સાંભળી જૈન આચાર્યે શ્રુતોપયોગ આપી જોયું એટલે તેમના જાણવામાં આવ્યું કે, આ પુરૂષનું મનોગળ ઘણું છે; તેથી જો તેને ચારિત્ર આપવામાં આવે, તો તેનાથી આર્દ્રત શાસનની ઘણીજ ઉત્તિ થશે. આ ભાગ્યશાળી નર સુરિપદને સંપાદન કરી વીર ધર્મેની જયદોષણા ગજવશે અને જૈન શાસનની અંદ્રના જેવી ઉજવણી કીર્તિ આખા ભારત વર્ષ ઉપર પ્રસરાવશે.

આ અમાણે જાણી લઈ તે સૂરિવર યોદ્ધા, ભદ્ર, જો તમારે અમારે શરણે રહેવું હોય તો અમારા જેવો વેશ અંગીકાર કરો અને પછી સુખેથી અહિં રહો. સિદ્ધે તે વાત અંગીકાર કરી એટલે આચાર્યજીએ સિદ્ધને જૈનમુનિઓનો સર્વ આચાર કહી સંભળાવ્યો. એમ કરતાં પ્રાતઃકાલ થયો ત્યારે સિદ્ધે મુનિવેષ લેવાની માગણી કરી એટલે આચાર્યે જણાવ્યું કે, તમારા પિતાની આજ્ઞા લઈ તમોને દીક્ષા આપીશું. માતાપિતાની આજ્ઞા વિના દીક્ષા આપવી, એ જૈન શાસ્ત્રની વિરૂદ્ધ છે.

પ્રાતઃકાલે શુભંકર શેઠ જાગ્યો થયા, તેની સ્ત્રી લક્ષ્મીએ રાત્રિની સિદ્ધની વાત પોતાના પતિને જણાવી, તે જાણી શુભંકર શેઠે લક્ષ્મીને ઠપકો આપ્યો. પ્રિયા, તેં સાહસ કર્યું છે. વ્યસની માણસને એમ ઉતાવળથી શીખામણ લાગતી નથી, તેને તો રક્ટે રક્ટે સમજવો જોઈએ. ભયંકર રાત્રે આપણા સિદ્ધ પુત્રને તેં ઘરમાં આવવા દીધો નહીં, તે ઘણુંજ વિપરીત કર્યું છે. વળતે આપણા સિદ્ધ મોટી વિપત્તિમાં આવી પડ્યો હશે. ભદ્રે, તેં મોટું સાહસ કર્યું છે. જ્યારે હવે હું સિદ્ધનું મુખ જોઈશ ત્યારે મને શાંતિ વલશે. જોકે સિદ્ધ વ્યસની અને દુર્ગુણી છે, પણ આપણા વંશને વધારનારો એક પુત્ર છે, તેથી મને તેની ઉપર અતિ પ્રેમ ઉપજે છે. પ્રિયા, તમે આ કામ અવિચારથી કર્યું છે. હવે જે થયું તેનો પ્રતીકાર કરવો જોઈએ.

૨૧૦

આત્માનંદ પ્રકારા.

પછી પ્રાતઃકાલે શુભંકરે સિદ્ધનો શોધ કરવા માંડ્યો. શ્રીમાલ-
પુરની પ્રત્યેક શેરીએ સિદ્ધના શોધને માટે માણસો મોકલવામાં
આવ્યાં. શુભંકર પોતે પણ પુત્રની તપાસ કરવાને સામિલ થઈ
ફરવા લાગ્યો. એક પહોરસુધી તેણે અટન કર્યું તોપણ સિદ્ધનો પત્તા
લાગ્યો નહીં. એટલે શુભંકર નિરાશ થઈ પોતાને ઘેર આવ્યો. નિ-
રાશ થઈ શોક કરતા એવા શુભંકરને તેના એક વફાદાર માણસે
ખબર આપ્યા કે, સિદ્ધ એક જૈન મુનિના ઉપાશ્રયે જઈને બેઠો છે.
તે ખબર જાણી તેના હૃદયમાં હર્ષ ઉત્પન્ન થયો અને તે સત્વર જૈન
ઉપાશ્રયની પવિત્ર ભૂમિમાં આવ્યો. ત્યાં સાધુઓના વૃંદમાં બેઠેલો
અને ધાર્મિક વૃત્તિથી ઉત્તમ ભાવના ભાવતો સિદ્ધ શુભંકરના
જોવામાં આવ્યો. શુભંકર ગુરૂ મહારાજને વંદના કરી પાસે બેઠો
અને તેણે આચાર્યજીને વિનયથી જણાવ્યું, મહાનુભાવ, આપે મારા પુત્ર
ઉપર મોટો ઉપકાર કર્યો છે. દુર્વ્યસનમાં આસક્ત થયેલા મારા પુત્ર
સિદ્ધને આપે શરણુ આપી ખરેખર કૃતાર્થી કર્યો છે. તેના મલિન
જીવનને પુણ્ય માર્ગનું અવલંબન આપી હવે તેને ધાર્મિકવૃત્તિ-
વાળો કરી મારે ઘેર પાછો મોકલો. મારા દુરાચારી પુત્રને સદાચારી
કરી શ્રાવકના ગૃહસ્થ ધર્મનો પૂર્ણ અધિકારી બનાવો, એજ મારી
આપને પ્રાર્થના છે.

અમરજી.

આર્ય.

(અનુસંધાન અંક ૭ના પૃષ્ઠ ૧૬૨થી)

જેમ તેલનો એક ણિંદુ જલના એક દેશમાં પડે તો પણ
બધા જળમાં પ્રસરી જાય છે, તેમ સમ્યક્ત્વવાળો આત્મા જીવવિગેરે-
ના કોઈ એક પદને લઈને જીવાદિ અનેક પદોમાં પ્રસરી જાય છે,
તેવી રીતે તત્ત્વના એક દેશમાં જેની રૂચિ ઉત્પન્ન થઈ હોય, તે તેની
જાતના ક્ષયોપશમ ભાવથી બીજા તત્ત્વોમાં પણ રૂચિવાળા થાય. તે
બીજારૂચિ નામે પાંચમા દર્શનાર્થ કહેવાય છે.

આર્થ.

૨૧૨

આચાર વગેરે અગીયાર અંગે, ઉત્તરાધ્યયન વિગેરે પ્રકીર્ણ, ખારમું અંગ દષ્ટિવાદ, અને ઊપાંગરૂપ શ્રુતજ્ઞાન એ બધા અર્થથી જોયા હોય અને તેથી કરી તત્ત્વ રૂચિ પ્રાપ્ત કરી હોય, તે અધિ-ગમરૂચિ નામે છઠ્ઠા દર્શનાર્થ કહેવાય છે.

જેઓએ ધર્માસ્તિકાય વિગેરે સર્વ દ્રવ્યોના પર્યાયોને યથા યોગ્ય પ્રત્યક્ષાદિ પ્રમાણથી અને નૈગમ વિગેરે નયોના લેદથી જાણેલા હોય તે વિસ્તારરૂચિ નામે સાતમા દર્શનાર્થ કહેવાય છે. તેઓની રૂચિ સર્વ વસ્તુઓના પર્યાયોને પ્રપંચ-વિસ્તારથી જાણવાની હોવાથી તે અતિ નિર્મળ ગણાય છે.

જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર, તપ, વિનય અને ઇર્ષ્યાદિક સર્વ સમિતિઓને વિશે તથા મનોગુપ્તિ વગેરે સર્વ ગુપ્તિઓને વિશે જે ક્રિયા ભાવરૂચિ એટલે ભાવથી જ્ઞાનાદિ આચારોનું આચરણ કરવાની રૂચિ થાય, તે ક્રિયારૂચિ નામે આઠમા દર્શનાર્થ કહેવાય છે.

જેમણે કુદૃષ્ટિ-મિથ્યામત ગ્રહણ કરેલ ન હોય, તેમ જેઓએ જિનપ્રવચનમાં કુશળતા મેળવી ન હોય, તે સંક્ષેપરૂચિ નામે નવમા દર્શનાર્થ કહેવાય છે.

જે ધર્માસ્તિકાય વિગેરે ધર્મ, ગતિને ઉપજાવ કરનાર સ્વભાવ અને શ્રી જિનેન્દ્ર ભગવાને કહેલ શ્રુત ધર્મ તથા ચારિત્ર ધર્મની ઉપર શ્રદ્ધા રાખે તે ધર્મરૂચિ નામે દશમા દર્શનાર્થ કહેવાય છે.

આ દશ પ્રકારના દર્શનાર્થમાં જે શુદ્ધ દર્શનાર્થ છે, તે બધા લેદોમાં મુખ્ય છે અને તેનો જેનદર્શનની સાથે યવિત્ર સંબંધ રહેલો છે.

એ સમ્યગ દર્શન ઉત્પન્ન થવાના કયા ચિન્હો છે ? તે પણ અવશ્ય અહિં જાણવાં જોઈએ. તેમાં મુખ્ય કરીને બે ચિન્હો કહેલાં છે. તે બે ચિન્હો ઊપરથી સમ્યગ દર્શન ઊત્પન્ન થવાનો નિશ્ચય થાય છે. તે બે ચિન્હો આ પ્રમાણે છે—જીવાદિપદાર્થોને જાણવાને માટે બહુ માન પૂર્વક અભ્યાસ કરવો, જીવાદિ પદાર્થોના સ્વરૂપને જાણનારા વિદ્વાનોની યથાશક્તિ વૈયાવૃત્ત્ય કરવી, એ પ્રથમ ચિન્હ છે. જેઓ

૨૧૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

જિનેન્દ્રના માર્ગથી બ્રહ્મ થયેલા નિન્હુવ વિગેરે છે, અને જેઓ કુદ-
ર્શની મિથ્યા શ્રદ્ધાવાલા પુરૂષો છે, તેમનો સંગ-પરિચય ન કરવો,
એ બીજું ચિન્હ છે.

વળી એ દર્શનના ૧ આઠ આચારો છે. ૧ નિઃશંકિત, ૨ નિઃ-
કાંક્ષિત, ૩ વિચિકિત્સા, ૪ અમૂઢ દષ્ટિ, ૫ ઉપવૃંહણ, ૬ સ્થિરીકરણ,
૭ વાતસલ્યતા, અને ૮ પ્રભાવના-એવા તે આઠ આચારોના નામ છે.
જે આ આઠ આચાર સહિત સમ્યગ દર્શનથી યુક્ત હોય તે શુદ્ધ
દર્શનાર્થ કહેવાય છે.

નવમા ચારિત્રાર્થ કહેવાય છે. શ્રી પ્રજ્ઞાપના સૂત્રમાં તેઓના
અનેક પ્રકાર કહેલા છે; પરંતુ સામાન્યપણે ૧ અહિંસા, ૨
અનૃત, ૩ અસ્તેય, ૪ બ્રહ્મચર્ય, ૫ અક્રિયન્ય-એ પાંચ મહા-
મતોના પાલક તે પાંચ પ્રકારના ચારિત્રાર્થ સુખ્ય રીતે કહેલા છે.

આ દશ પ્રકારનાં આર્યોના નિવાસથી આ ભારતખંડ આ-
ર્યવર્ત્ત કહેવાય છે. જૈન શાસ્ત્રમાં આર્ય શબ્દને સાટે સાડું માન
દર્શાવેલ છે. આર્ય શબ્દનો ઉચ્ચાર જૈન સૂત્રોમાં ઘણે સ્થળે ક-
રેલો છે. “ અજ્ઞ સુદમ્મે અજ્ઞજંબુ અજ્ઞપ્પમવ ” ઇત્યાદિ અ-
નેક સ્થળે આર્ય શબ્દની યોજના કરેલી જોવામાં આવે છે. કલ્પા-
ધ્યયનમાં સેંકડો ઠેકાણે આર્ય શબ્દનો ઉપયોગ કરેલો છે. જૈન
ચારિત્ર ધારિણી સાધવીઓ પણ આર્યોના નામથી યોગળાય છે.
તેથી આર્ય એ શબ્દ શ્રેષ્ઠતા વાચક સિદ્ધ થાય છે. તેવા આર્યત્વને
માટે જૈનોએ પણ પૂર્ણ અભિમાન રાખવું જોઈએ. સનાતન જૈન
માર્ગમાં જે આર્યત્વ દૃશ્યમાન છે, તેવું બીજા કલ્પિત માર્ગમાં
દૃશ્યમાન થતું નથી, એ વાત લક્ષમાં રાખી જૈનોએ પોતાના
આર્યત્વનું તન, મન, ધનથી રક્ષણ કરવું જોઈએ.

૧ આ આઠ આચારોના અર્થ બીજા પ્રયોગી બહુ સેવા.

જૈનસોળ સંસ્કાર.

૨૧૩

જૈન સોળ સંસ્કાર.

અન્નપ્રાશન સંસ્કાર.

નામ કરણ સંસ્કાર થયા પછી નવરો અન્ન પ્રાશન સંસ્કાર કરવામાં આવે છે. આ સંસ્કારમાં માતાનું સ્તનપાન કરી રહેનારા આવક શિશુને બીજો અન્નાદિકનો ખોરાક લેવરાવવાનો આરંભ થાય છે. તે સંસ્કાર છોકરાને છઠે માસે અને છોકરીને પાંચમે માસે કરવામાં આવે છે.

જે દિવસે આ સંસ્કાર કરવાનો હોય તે દિવસે રવિ, ચંદ્ર, બુધ, શુક્ર અને ગુરુવાર લેવાને તે સ્થળે કહેલું છે. તે સાથે રેવતી, શ્રવણ, હસ્ત, મૃગશીર્ષ, પુનર્વસુ, અનુરાધા, અશ્વિની, ચિત્રા, રોહિણી, ત્રણ ઉત્તરા, ધનિષ્ઠા, પુષ્ય એ નિર્દોષ નક્ષત્રો લેવાનાં છે. કૃત્તિકા અને કુર્યોગનો ત્યાગ કરી શુભ દિવસે એ અન્નપ્રાશન સંસ્કારનો આરંભ કરવામાં આવે છે. આ સંસ્કારને માટે જ્યોતિષના ગ્રંથોમાં સારી રીતે લખેલું છે. ઉપર કહેલા નક્ષત્રો અને વારોમાં શુભ ગ્રહો પણ જોવાના છે. તે પ્રસંગે લગ્ન અને ગ્રહ કુંડલીનું નિરીક્ષણ કરતાં શુભાશુભ ફળ દર્શાવેલ છે. તે સંસ્કાર કરવાને સમયે જો લગ્નમાં સૂર્ય હોય તો તે ખાલક લવિષ્યમાં કોઢીયો થાય છે, મંગલ હોય તો પિત્તરોગી થાય છે, શનિ હોય તો વાયુ રોગી થાય છે. જો ચંદ્ર ક્ષીણ હોય તો ભીખારી, બુધ હોય તો જ્ઞાની, શુક્ર હોય તો ભોગી, વૃહ સ્પતિ હોય તો દીર્ઘ આયુષ્ય વાળો અને પૂર્ણચંદ્ર હોય તો ઘણો દાની થાય છે.

આ પવિત્ર સંસ્કાર કરતી વખતે ચંદ્રનું બળ જોવાની જરૂર છે. જ્યારે આ સંસ્કારનો આરંભ કરવો હોય ત્યારે પવિત્ર ગૃહસ્થ ગુરૂને આમંત્રણ કરી ખોલાવવા. ગુરૂ આવીને સર્વ પ્રકારના પ્રાસુક નિર્દોષ અન્નને એકત્ર કરે છે. જે અન્ન જે દેશમાં થતાં હોય તે મેળવવાં. અથવા બીજા નગરમાં મળતા હોય તેવા ફળ, મેવા

૨૧૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

વિગેરે પણુ યથાશક્તિ મંગાવવા. તેમાં છ વિકૃતિનો ત્યાગ કરવાનો છે. ધી, તેલ, ચેરડીનો રસ, ચેરસ, જળ ઇત્યાદિ પકવ કરેલા ઘણા પદાર્થો જુદા જુદા કરી રાખવા. અર્હતની પ્રતિમાના બૃહત્સ્નાનની વિધિ પ્રમાણે કરેલા પંચામૃત સ્નાન કરી જુદા જુદા પાત્રોમાં ગોઠવવા. તે પાક વિગેરે અર્હત કદપમાં કહેલા નૈવેદ્યમંત્રથી પ્રતિમાની આગળ ધરવા. તે પછી બાળકને અર્હતસ્નાનના જલનું પાન કરાવવું. પછી જિન પ્રતિમાની નૈવેદ્ય થી ઉદ્ધરિત સર્વ વસ્તુઓ સૂરિમંત્રના મધ્યમાં રહેલ અમૃતાશ્રવ મંત્રથી શ્રી ગૌતમની પ્રતિમાની આગળ ધરવી. તેમાંથી ઉદ્ધરિત એવી વસ્તુઓ કુલદેવતાના મંત્ર વડે ગોત્રદેવીની પ્રતિમાની આગળ નિવેદન કરવી. તે પછી ગોત્રદેવીના નૈવેદ્યમાંથી યોગ્ય આહાર લઈ માતાએ પોતાના શિશુના મુખમાં આપવો. તે વખતે મંગલ ગીતના ધ્વનિ કરવાને કહેલું છે. બ્યારે માતા પોતાના પુત્રના મુખમાં એ પવિત્ર આહાર આપે ત્યારે ગુરૂએ નીચેનો મંત્ર ત્રણવાર બોલવો.

“ ॐ ॐ ૐ મગવાનર્હન્ ત્રિલોકનાથ સ્ત્રિલોકપૂર્જિતઃ સુધા-
ધાર ધારિત શરીરોઽપિ કાવલિકાહારમા હારિતવાન્ । તપ-
સ્યન્નપિ પારણાવિદ્યા વિશ્વરસ પરમાન્નમોજનાત્ પરમાનંદા
દાપ કેવલં તદ્દેહિન્નૌદારિક શરીરમાપ્ત સ્ત્વમપ્યાહારય આહારં
તત્તે દીર્ઘમાયુરારોગ્યમસ્તુ ॐ ૐ ॐ ॥

આમંત્ર ત્રણવાર બોલ્યા પછી સાધુઓને ષટ વિકૃતિ અને ષટરસ સહિત આહાર આપવામાં આવે છે. પછી ચતિગુરૂની સમીપ મંડલી પદ્મ ઉપર પરમાન્નથી પૂરેલું સુવર્ણપાત્ર ધરવામાં આવે છે, અને ગૃહસ્થ ગુરૂને એક દ્રોણ પ્રમાણ સર્વજાતના અન્ન નાં દાન કરવામાં આવે છે. તે સાથે જો તોલા ધી, તેલ, ગોળ, ને લવણ, સર્વ જાતના એકસો આઠ ફળ, તાંબાનો ચરૂ, કાંશાનો થાળ અને જો વસ્ત્રો ગૃહસ્થ ગુરૂને અર્પણ કરવામાં આવે છે, તે પછી આ અન્નપ્રાશન સંસ્કારની સમાપ્તિ થાય છે.

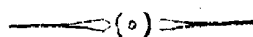
જૈન સોળ સંસ્કાર.

૨૧૫

આ પવિત્ર સંસ્કારમાં જૈન આર્ય વેદનો જે મંત્ર છે, તેનો અર્થ ઘણો ગંભીર અને તે સંસ્કારના પ્રભાવને દર્શાવનારો છે. તે મંત્રમાં પ્રથમ અન્નને પ્રાશન કરનારા શ્રાવકશિશુને આશીષ આપવાની સાથે શ્રી અર્હત પ્રભુના પવિત્ર આહાર વિધિની ઉત્તમ સૂચના દર્શાવેલી છે. તેમાં કહ્યું છે કે, “ત્રણ લોકના પતિ, અને ત્રણ લોકે પૂજેલા, ભગવાન અર્હત પ્રભુ કે જેઓનું શરીર અમૃતના આહાર ઉપર ધારણ કરી રહેલું, તો પણ તેઓએ કોળીયા રુપે અન્નનો આહાર ગ્રહણ કરેલો છે, તેમજ જેઓ તપસ્યા કરી રહ્યા છે, તે છતાં પારણાવિધિમાં ઇક્ષુરસ (શેલડીનો રસ) અને પરમાણ (દૂધપાક)નું ભોજન કરી પરમ આનંદથી કેવળ જ્ઞાનને પામેલા છે, તેથી હે પ્રાણી, તું પણ ઔદારિક શરીર ને પ્રાપ્ત થયેલો છું, માટે આહારનું ગ્રહણ કર. તેથી તું દીર્ઘાયુ રહે અને શરીરે આરોગ્ય રહે.”

આ મંત્રના અર્થ ઉપરથી ઘણો ભાવાર્થ બાજીવાનો છે. દરેક પ્રાણીને આહારની આવશ્યકતા છે. તે આહાર શુદ્ધ, નિર્દોષ અને પવિત્ર બુદ્ધિ આપનારો હોવો જોઈએ. તેવા આહારને પ્રથમ ગ્રહણ કરવાનો આ પવિત્ર સંસ્કાર ઔદારિક શરીરવાળા પ્રાણી ઉપર ભવિષ્યમાં સારી અસર કરે છે. શરીરના પુદ્ગલોની વૃદ્ધિ આહારથી થાય છે અને તે આહારનો આરંભ તે સંસ્કારના પવિત્ર વિધિથી કરવામાં આવ્યો હોય, તો યાવજીવિત આહાર કરનારો મનુષ્ય પ્રાણી તે સંસ્કારના મંત્ર બળથી પોતાના જીવનમાં ધાર્મિક વૃત્તિ, સદાચાર અને સત્યવૃત્તિ વિગેરે સારા ગુણો સંપાદન કરી શકે છે, તેથી દરેક શ્રાવક બાળુને આ પવિત્ર સંસ્કાર કરવાની આવશ્યકતા છે.

આ આહાર સંસ્કારના પ્રભાવથી સર્વોત્તમ ક્રિયાશક્તિવાળું શરીર અને સર્વોત્તમ જ્ઞાનશક્તિવાળું મન પ્રાપ્ત કરી શકાય છે અને તેવા પવિત્ર આહારથી હંમેશા આનંદ સહિત અપાર ઉત્સાહ પ્રાપ્ત રહે એ સ્વાભાવિકજ છે.

૨૧૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

બ્રહ્મચર્ય પ્રભાવ.

નર્મદાસુંદરી

(ગત અંકના પૃષ્ઠ ૧૮૮ થી શરૂ.)

પ્રયાણ

એક વખતે મહેશ્વરદત્તના મનમાં વિચાર આવ્યો કે, ઉદ્યોગી અને શક્તિવાલા પુરૂષે દેશાટન કરવું જોઈએ. દેશાટન કરવાથી પુરૂષાર્થની પૂરે પૂરી સિદ્ધિ થાય છે. જે પુરૂષો હીન-સત્ત્વ અને પ્રમાદી હોય, તેઓ સ્વદેશના અલ્પ પ્રદેશમાં રહીને જ વિચ્છિન્ન થઈ જાય છે. તેવા પુરૂષોનું જીવન કુવા માંહેલા દે-ડકાની જેમ પરિમિત પ્રદેશમાં જ વિરામ પામી જાય છે. તેવા પુરૂષો પોતાના માનવ જીવનને ઉંચા શિખર ઉપર લાવી શકતા નથી.

આ પ્રમાણે વિચાર કરી મહેશ્વરદત્તે પોતાની પ્રિયા નર્મદાસુંદરીને જણાવ્યું, પ્રિયા, અમારો વિચાર વિદેશમાં જવાનો થયો છે. વિદેશના વિશાળ ક્ષેત્રમાં જઈ વ્યાપાર લક્ષ્મીના વિલાસનો વિસ્તાર કરવાની મારી ધારણા છે. અમુક સમયે માફે કાર્ય સિદ્ધ કરી હું પાછો સત્ત્વર આવ્યો આવીશ. તમારા વિયોગની પીડા ચિરકાળ સહન કરવાની મારી શક્તિ નથી; તેથી પાછો સત્ત્વર આવી તમારા મુખચંદ્રનો ચકોર થઈશ. બ્રાણ્યેશ્વરી, તમે પતિગૃહમાં સુખે કાલ નિર્ગમન કરજો. તમારા જેવી શુદ્ધ શ્રાવિકાને ધીબુ કાંઈ કહેવાનું નથી. તમે પરમ પવિત્ર શ્રાવિકા છો, શ્રાવકના ગૃહસંસારના ઝૂંગારરૂપ છો. તમારા જેવી સતી શ્રાવિકાઓથી જ આ વિશ્વમાં સતીધર્મનો પ્રભાવ જાગ્રત છે. તથાપિ જેમ તમારા પિતૃકુલની અને શ્વસુરકુળની શોભા વધે, તેવી રીતે પ્રવર્તન કરજો. સર્વદા ધર્મપરાયણ રહી આત્મસાધન કરવામાં તત્પર રહેજો. તમારા જેવી સુશિક્ષિત સ્ત્રીને વધારે શિક્ષા આપવાની જરૂર નથી. હવે હું આજે જ પ્રયાણ કરું છું. હું તમને શુભ સંદેશના પત્રો મોકલવાવીશ. તમે પણ શુભ સમાચાર મોકલાવજો.

અહરપર્ય પ્રજ્ઞાજ્ઞા

૨૧૭

પતિનાં આવાં વચન સાંભળી નર્મદાસુન્દરી વિચોગના ભયથી કંપિત થઈ ઘોડી-પ્રાણેશ, તમારા વિના એક ક્ષણ માત્ર પણ રહેવાને મારામાં શક્તિ નથી. આ સહચારિણી શ્રાવિકા પતિના સહવાસમાંજ રહેવાને આતુર છે. ગૃહ-સંસારની શોભા પતિના સહવાસમાંજ રહેલી છે. ગૃહિણી ગૃહપતિના પ્રભાવથી પણ કૃતાર્થ છે. અને તેનું ગૃહિણી નામ સાર્થક થાય છે. સ્વામી, તમે વિદેશ જાઓ છો, એ તમારી વ્યાપારકદાની વૃદ્ધિનો મુખ્ય ઉપાય હોવાથી હું તેનો અટકાવ કરવા ઇચ્છતી નથી, પણ તમારા તે કાર્યમાં સહચારિણી થવાની ઇચ્છા રાખું છું. “જ્યાં પતિ ત્યાં પત્ની” એ આર્થ ધર્મની નીતિને અનુસરવા મારી પ્રવૃત્તિ છે. એ પ્રવૃત્તિ ભારત વર્ષની પ્રાચીન સતીઓએ કરી બતાવી છે. તેથી આ શુદ્ધ ભાવનાવાળી શ્રાવિકાને વિચોગની ખીડાનો કડવો અનુભવ કરાવશે નહીં. આજ સુધી તેણીએ એ મહાન્ ખીડાનો અનુભવ લીધો નથી. વિચોગ અને વિરહ એ બંને શબ્દો માત્ર સાહિત્યમાંજ વાંચેલા છે. તે શબ્દોના અર્થનો અનુભવ અદ્યાપિ થયો નથી. હવે તેનો અનુભવ કરવો ન પડે એ ઉપાય આપના હાથમાં છે. સ્વામી, આપને જ્યાં જવું હોય, ત્યાં મુખે જાઓ. પણ આ સહધર્મિણીને સાથે લઈનેજ જાવો. તમારા વિના હું ક્ષણવાર પણ રહેવાની નથી.

નર્મદાસુન્દરીનાં આવાં વચનો સાંભળી મહેશ્વરદત્ત વિચાર કરી ઘોડયો-પ્રિયા, મારી કાથે આવવાનો આગ્રહ રાખશે નહીં. મારે સસુદ્ર પ્રયાણ કરવાનું છે. મહાસાગરનું ઉલ્લાસન કરી યવન દ્વીપ નામના ટાપુમાં જવાનું છે. એ જળ મારી ઘણો વિકટ છે. તે પ્રદેશમાં કોમલ પુષ્પતિવાળી કામિનીઓનું દામ નથી. ત્યાં તો હીંમતવાન્ પુરુષોધીજ જવાય છે. પ્રિયા, એવો આગ્રહ રાખી આ મારા પ્રયાણમાં ચિંતા ભરપૂર્ણ કરશો નહીં. કારણ કે, સ્ત્રી એક રક્ષણીય પદાર્થ છે. સ્ત્રીરૂપ પદાર્થની સાથે રહેલો પુરુષને તેના રક્ષણને માટે ભારે ચિંતા રહ્યા કરે છે. જ્યાં આત્મરક્ષણ કરવા-

૨૧૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

માં પણ વિશેષ સાવધાની રાખવી પડે છે, તેવા પ્રદેશમાં પુરૂષને સ્ત્રીની રક્ષા કરવી તે વિશેષ ચિંતાનું કારણ થઈ પડે છે; માટે હે ચતુરા, તમારે મારી સાથે આવવાનો આગ્રહ રાખવો નહીં. હું અદ્ય સમયમાં પાછો આવી તમારા વિયોગને શાંત કરીશ.

મહેશ્વરદત્તે આમ ઘણું સમજાવ્યું, તો પણ નર્મદાસુંદરીએ તે માન્યું નહીં અને તેણીએ સાથે આવવા ઘણોજ આગ્રહ જતાવ્યો. છેવટે મહેશ્વરદત્તે નર્મદાસુંદરીને સાથે લઈ જવા વિચાર કર્યો.

શુભ દિવસે મહેશ્વરદત્ત અને નર્મદાસુંદરી પોતાના વડીલ જનની રજા લઈને દેશાંતરે જવાને નીકળ્યા. ગૃહદ્વારમાંથી નીકળતાંજ તેમને અપશુકન થયાં. દુર્નિમિત્ત થવાથી દુઃખી થયેલા મહેશ્વરદત્તે પોતાની સ્ત્રીને જણાવ્યું કે, પ્રિયા, તમે આગ્રહ કરી સાથે આવો છો, પણ અપશુકન થાય છે. આપણને વિદેશમાં કાંઈપણ વિદ્ય આપશે. માટે હજી પણ તમે પાછાં ફરો તો વધારે સાફ છે. પતિનાં આવાં વચન સાંભળી નર્મદાસુંદરી બોલી—પ્રાણેશ, અપશુકનની શંકા લાવી મારે પાછું ફરવું, તે મારાં સતી ધર્મની વિરૂદ્ધ છે. કારણ કે, આ થયેલા અપશુકનનો મારે અને તમારે બંનેને અશુભ છે, તેમાંથી હું એકલી લય પામી મારા કલ્યાણને માટે પાછી ફરું. અને તમે એકલાએ અપશુકા કટુ-ફલનો અનુભવ કરો, એ કેમ બને? શુભ અને અશુભ ફલ સ્ત્રી અને પુરૂષે સાથેજ ભોગવવાનાં છે. પવિત્ર દંપતી પરસ્પર સુખ દુઃખના ભાગીઆ છે. વિપત્તિના ત્રિશાળ ક્ષેત્રમાં સધર્મ દંપતી સાથે ફરનારા અને સાથેજ રહેનારાં હોવા જોઈએ. તેવી રીતે સંપત્તિના શિખર ઉપર પણ તેમણે તેવી રીતેજ રહેવાનું છે.

નર્મદાનાં આવાં પ્રેમ ભરિત વચનો સાંભળી મહેશ્વરદત્ત વિશેષ પ્રસન્ન થયો. અને તેણે હાસ્યપૂર્વક જણાવ્યું કે, પ્રિયા, તમારાં પ્રેમી વચનોએ મારા હૃદયમાં અસમાન શીતલતા આપી છે. હવે મારે તમને કાંઈપણ કહેવાનું નથી. માત્ર આ અપશુ

અક્ષયર્થ પ્રભાવ.

૨૧૬

કનને માટે જે હૃદયમાં શંકા રહે છે, તેનો પ્રતીકાર શી રીતે કરવો? એ વિશે માફ મન આંદોલિત થયા કરે છે. નર્મદાસુંદરી-એ સ્મિત હાસ્ય કરી પતિને પ્રત્યુત્તર આપ્યો. પ્રાણાધીશ, અપ-શુકનની શંકા કરશો નહીં. તમે શ્રાવક ધર્મના જ્ઞાતા છો. શ્રી જૈન શાસ્ત્રનના ઉપાસક છો, અને સમ્યક્ત્વથી શેષુભિત છો. આ થયેલા અપશુકનનો પ્રતીકાર ખીજે કાંઈજ નથી, પણ પંચપરમેષ્ઠીનું સ્મરણ કરવું તે છે. પંચપરમેષ્ઠીનાં પવિત્ર સ્મરણથી સર્વ જાતના અંતરાય નાશ પામી જાય છે. અંતરાયરૂપ અધકારને વિનાશ કરવામાં એ પ્રભાવિક મંત્ર સૂર્યરૂપ છે. વિદ્યારૂપ વૃક્ષને વિદ્યારવામાં એ સમર્થ અને મહોન્મત્ત ગજેન્દ્રરૂપ છે; માટે સ્વામી, પંચપરમેષ્ઠીનું સ્મરણ કરી વિદેશ જવાને પ્રયાણ કરો.

નર્મદાસુંદરીનાં વચન ઉપરથી મહેશ્વરદત્તે નવકાર મંત્ર લખી પ્રયાણ કર્યું. યવનદ્વીપમાં જવાને તેમણે સમુદ્રનો ભયંકર માર્ગ ગ્રહણ કર્યો. ખંને દંપતી નૌકામાં બેસી સમુદ્રના તરંગોની માલાને અવલોકી આનંદ પામતા આગળ ચાલ્યા.

યવનદ્વીપનો જલમાર્ગ ચિકટ હતો. એ દ્વીપમાં વ્યાપાર કલા વિશેષ હોજાથી ભારત વર્ષના અસંખ્ય વેપારીઓ તે માર્ગે પ્રયાણ કરતા હતા. નિર્ધનને સ્પર્ધન કરનારા યવનદ્વીપમાં વ્યાપાર લક્ષ્મી પોતાની પુર્ણ કલાથી રહેતી હતી. લક્ષ્મીના વિલાસોથી એ મહાદ્વીપ ભરપુર હતો. આવા સુંદર અને લક્ષ્મીના સ્થાનરૂપ દ્વીપમાં જવાને મહેશ્વરદત્ત અને નર્મદાસુંદરી અતિ ઉમંગ ધારણ કરી ચાલતા હતા. જલમાર્ગમાં જે કાંઈ કૌતુકો જોવામાં આવતા, તેને મહેશ્વર પોતાની સ્ત્રી નર્મદાસુંદરીને દેખાડતો હતો. ખંને શ્રાવક દંપતિ વિદેશના કૌતુક જોવામાં ઇંતેજાર થતા અને ભવિષ્યની આશાલતાને પલ્લવિત કરતાં યવનદ્વીપના મહામાર્ગમાં ચાલતાં હતાં.

અ પૂર્ણ.

૨૨૦

સન્માન મહાત્મન.

ભાવનગર શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાનો

મેળાવડો.

સભાને માટે એક સુંદર મકાન.

સંવત ૧૯૬૩ ના પહેલા ચૈત્ર વદ ૪ ને વાર મંગળવારના રોજ રાત્રીના સાડાસાત કલાકે મુનિ મહારાજ શ્રી આત્મારામજી જૈન લાઇબ્રેરીવાળા મકાનમાં શા. મગનલાલ ઓધવજીના પ્રમુખપણા નીચે અત્રેના જૈન કોમના પ્રતિષ્ઠિત ગૃહસ્થ અને અમારી સભાના એક આગેવાન સભાસદ વોરા હઠીસંગ ઝવેરચંદ આ સભાને માટે એક સ્થાય અને વિશાળ મકાન જે અત્રે લોહીપોશાળના નામથી ઓળખાય છે તે ખરીદ કરાવવામાં જે પોતાની જાત મહેનતથી મદદ કરી છે તેને માટે ખુશાલી જતાવવા સભાની મીટીંગ બોલાવવામાં આવી હતી. જે વખતે પ્રમુખ ઉપરાંત સભાના તમામ સભાસદોએ હાજરી આપી હતી સભાના સેક્રેટરી શા. દામોદરદાસ હરજીવનદાસ તથા ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિલોચનદાસ સાથે વોરા હઠીસંગ ઝવેરચંદ પધાર્યા હતા, પ્રથમ મીટીંગ મેળવવાનો હેતુ કહી જતાવતાં ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિલોચનદાસે જણાવ્યું કે અત્યારે હું જે વિષય માટે બોલવા માગું છું તે બાબત તમોએ મહોત્રી ખુશીની સાથે સાંભળી છે; જે આપણી સભાએ એક જ્ઞાન મંદિર બનાવવા માટે રૂ. ૮૫૫૧ ના ખરચે એક સુંદર મકાન ખરીદ કર્યું છે. આને અંગે આપણા ધર્મ ગંધુ હઠીસંગલાઇએ પોતાના તન, મનથી મદદ કરી છે, અને જેમાં આપણા પર અનેક જાતની સુફકેલીઓ આવવાનો સંભવ હતો તે કામમાં આપણા એક દોરનાર તરીકે રહી આપણું કાર્ય ક્ષતેહમંદીથી પાર ઉતાર્યું છે તે માટે આપણે સર્વે લાઇઓ હર્ષ સાથે તેમનો ઉપકાર માનવામાં સામેલ થશો.